

POSUDEK
vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Andrea Zezuláková
Téma diplomové práce: Náboženské morální hodnoty
v československém filmu v letech 1948 – 1968
Vedoucí práce: Mgr. Martínková
Č.j. 435/09 21.8.2009

Předložená diplomová práce studentky Zezulákové se podrobným a inovativním způsobem zabývá deskripcí a analýzou náboženských morálních hodnot v československé filmové tvorbě v jednom z nejzajímavějších období našich společenských a kulturních dějin.

Práce je velmi vhodně strukturována do čtyř kapitol. První z nich (s názvem *Československo v letech 1948 - 1968*) v zásadě představuje pokračování samotného úvodu práce. Popisuje tehdejší situaci v Československu na poli kultury, politiky a celé společnosti. Kompilační a možná i trochu zjednodušující povaha této stati není rozhodně na škodu – poutavým způsobem líčí historické období, které našim zemím přineslo řadu významných kulturně-sociálních změn. Ty autorka práce stručně připomíná a zejména ty čtenáře, kteří období mezi lety 1948 a 1968 nezažili, tak doslova vtahuje „do děje“.

Ve druhé kapitole (*Morální hodnoty, totalitní společnost a role náboženství*) se již konkrétně zabývá otázkou morálky, morálních hodnot a jejich vztahem s náboženstvím. Kapitola je důležitá především pro vymezení pojmů, se kterými studentka dále pracuje. Systematickým způsobem se zde pohybuje především v rámci sociologie a filosofie, přitom však nezapomíná na teologické vazby - je zde patrné i vlastní konfesní zakotvení diplomantky, které však nijak nenarušuje objektivitu předkládaných informací.

Kapitola třetí (*Film*) respektuje strukturu kapitoly úvodní – stručným, ale zajímavým způsobem prezentuje historii filmu od doby jeho vzniku až do prvních momentů, kdy začal sloužit jako médium moci, jako prostředek, jehož pomocí je možné „převyprávět“ historii i současnost, či dokonce jako médium nejen interpretující objektivní realitu, ale doslova tvořící realitu vlastní. Tento způsob pohledu na film dnes už není ojedinělým, originálním však zůstává tento přístup v zázemí teologické fakulty. Autorka tak metodologicky sahá k dalším kulturně-vědním disciplínám (religionistika, kulturní věda, filmová věda), aby s jejich pomocí uchopila film jako něco, co má/může být z různých úhlů pohledu interpretováno a dokonce samo je interpretací. Úskalí interpretace se studentka nezalekla – předem ve své práci vymezila, jakým způsobem bude k danému problému přistupovat a tohoto přístupu se také drží. Vedle systematického uchopení morálních hodnot ve filmu nabízí také svůj vlastní a legitimní pohled na problematiku. Ten je na některých místech „zabarven“ konfesně (například interpretace dekalogu), ale odpovídá studijnímu programu autorky.

Její osobní přístup je zohledněn ve čtvrté a zcela nepochybně nejpřínosnější kapitole celé práce (*Analýza výskytu náboženských a morálních hodnot ve vybraných filmech*). Působivý seznam klíčových českých a slovenských filmových děl a jejich rozborů je doplněn ještě několikastránkovým rejstříkem dalších filmů z daného

období. Vzhledem k tématu práce by sice mohlo být této stati věnováno více prostoru, ale autorka se „uskrovnila“ s ohledem na předepsaný rozsah magisterské práce a také s přihlédnutím k obsáhlosti dvou kapitol úvodních. Domnívám se, že to v tomto případě byla správná volba.

Působivý seznam prostudované a použité odborné literatury k tématu, studium filmových materiálů (často těžce dostupných běžnému filmovému „konzumentovi“) a také vlastní průzkum ve filmových archivech nejrůznějších institucí prokazují, že autorka je s problematikou dobře obeznámena a že je též schopna se získanými daty vhodně naložit. Její interdisciplinární charakter, vymezený hned několika obory najednou, je největší devizou práce.

Předložená diplomová práce svým obsahem a ideou převyšuje běžnou kvalitu „pouhé“ magisterské práce. Po menších editorských úpravách a případném rozšíření by mohla směle sloužit jako doplňující výuková literatura například pro vyšší ročníky středních škol tzv. humanitního typu a své uplatnění by našla jistě i v knihovnách vysokých uměleckých škol (zejména pražské FAMU), přinejmenším jako úvod do problematiky.

Za nedostatek práce lze považovat její stručnost či téměř „povrchnost“ zpracování – to je ovšem dáno tím, jak obsáhlé a náročné téma si autorka sama zvolila a jak dlouhá má/může být magisterská práce. Vzhledem k tomu, že jde o první odborný příspěvek na toto téma, je možné jej chápat jako úvodní a vhodný k dalšímu rozpracování.

Chyby ve formální stránce, kterých se studentka v práci dopustila, jsou jen okrajové: problémy s interpunkcí (namátkou s. 1, 19, 26), chyby způsobené nepozorností (například na s. 10, 12, 58.) či jedna chyba pravopisná (s. 75 vymýtít x vymítit). Vzhledem k jiným kvalitám práce by nemusely ovlivnit celkové hodnocení, **pro které v tomto případě navrhuji ohodnocení „výborně“.**

V Praze dne 9.9.2009

Mgr. Libuše Martínková